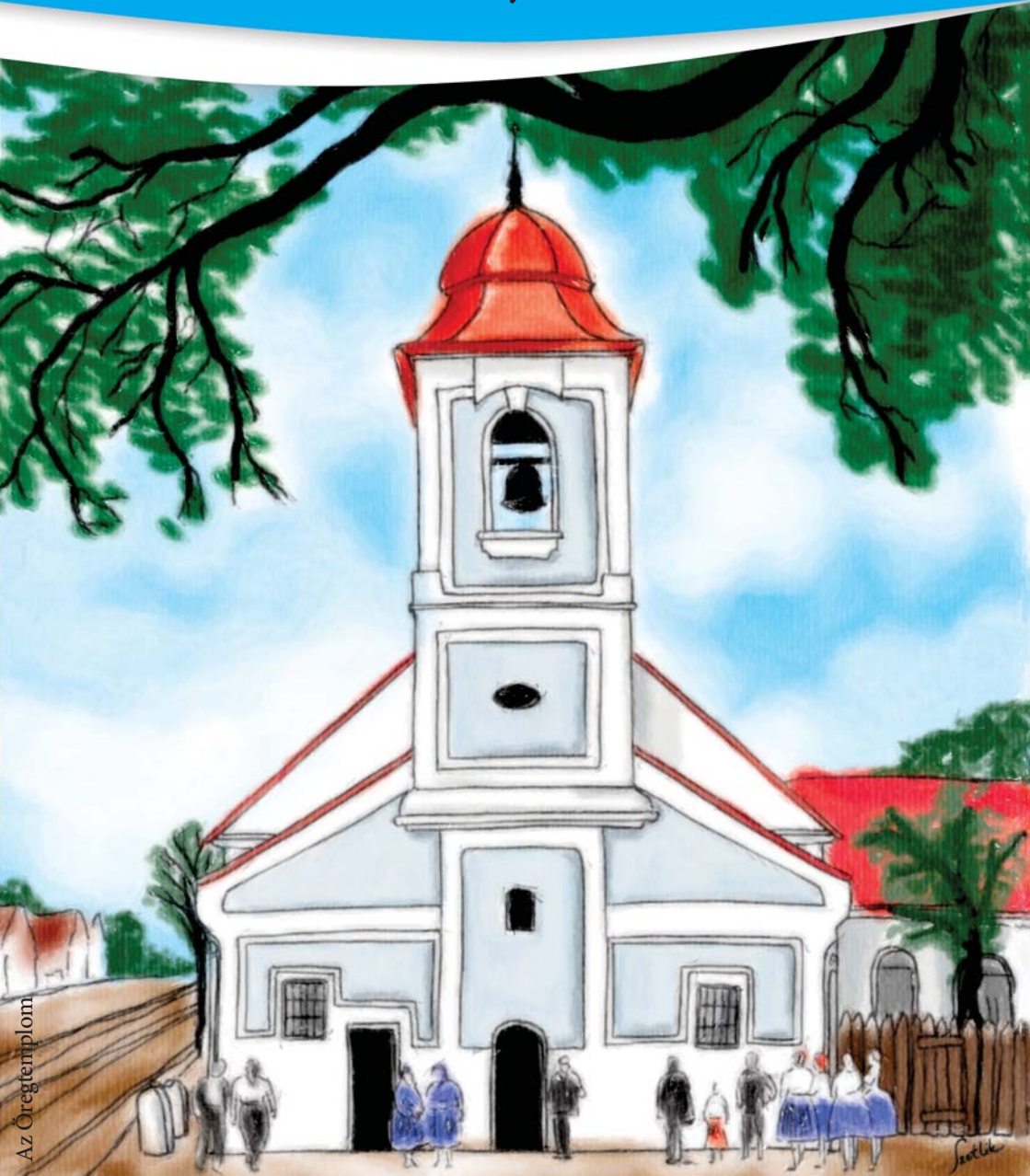

KERESŐ SZÓ

XXIII. évfolyam 52. szám
A. D. 2017. április

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

NAGYPÉNTEKI GYÁSZDAL

Nagyné Szeker Éva

„Ó siralom! Szívfájdalom! A lelkem hogyan sírna?” – mindenki sír, amikor valakijét elveszíti. Mozdulatokat, emberek arcát és tárgyak hangját, fejfák tábláit, sírkövek képét idézik elém, dátumokra és nevekre emlékezem, miközben énekeskönyvünk 210-es énekéből kiragadom, a „most teszik a sírba”, „könny hull”, „elhunyt”, „itt nyugszik” szavakat.

Gyorsan vissza is rendezem ezeket a szövegbe, hogy mozdulatokat, emberi karaktereket, feliratos táblát, dátumot, véset nélküli sírkövet idézzem elém és egy nevet: Jézusét. Ő nem egyszerűen elhunyt, mint egy ember. Isten egyszülött Fiát tették a sírba. Könnyünk árja hulljon, hiszen értünk halt meg a kereszten.

„Mindennek az értéke a Krisztus keresztségében válik nyilvánvalóvá” – vallhatjuk Lutherrel. A bűnös ember is érték. A keresztes az Isten kegyelmi kijelentését hozta az embernek. Sokan csak Jézus tragikus halálát látták azon a pénteken, és nem látták meg benne a megváltás jelét. Jézus kortársai, a szemtanúk közül is csak kevesen tudtak a kereszten túlrá nézni. Ma, számunkra elég fontos-e, hogy „megnyílt a menny nekünk”?

A gonosz azt talán engedi, hogy leroskadjunk, búnbánó könnyeket is sírhatunk, de az ellen nagyon dolgozik, hogy felemeljük a fejünket, és átlássunk a borzalmak fáján, hogy meghalljuk a kegyelem drága üzenetét. A keresztes nem vég, a keresztes kezdet. Jézus keresztesje egyedülálló üzenetet kiált felénk: bűneink büntetése van rajta, de azt is, hogy Jézus sebei által gyógyultunk meg (Ézs 53,5). A keresztes nélküli keresztyénség csalás, az Isten atyai szeretetéről épp a keresztes botrányában adott teljes kijelentést. Aki a kereszteset el akarja kerülni, az az Istent akarja elkerülni.

Menekül az ember a szenvedés elől. Tévedés lenne azt gondolni, hogy Jézus természetellenes módon kívánta volna a szenvedést. Az Olajfák kertjében arra kérte Atyját: ha lehet, míveljék el a szenvedés pohara. Mégis igent mondott az Atya akaratára, mert tudta, hogy Isten azért engedi meg a rosszat, hogy valami jót hozzon ki belőle. Az ember természete öröme van „beállítva”, ezért érthető, ha visszariad a szenvedéstől. A betlehemi kis Jézuska közel áll a szívünkhöz, a csodatévő Krisztusra is ragaszkodással nézünk, de a kereszteset hordozó Krisztust megérteni és követni nehéz. A keresztes nélküli Krisztus kedvesebb, mint a keresztesre feszített. Tanítványai sem botránkoztak meg benne addig, amíg nem említette a kereszteset. Jézus ismerte az emberi természetet, mégis határozottan a megpróbáltatásokkal teli útra hívta az embereket. És ahogy egykor, úgy ma is erő is ad, és megtanít elviselni a megpróbáltatásokat. Ő nem könyvből tanulta, nem kigondolta a nehézségeket, hanem maga is elszenvedte. Jézus életének bármely szakaszát nézzük, a szenvedés valamilyen formában mindig jelen volt. Miért?

Ezáltal adott példát, tanítást. Krisztus a szenvedés súlya alatt nem kétségbeesni tanít, nem lázadni, nem az ég ellen öklöt emelni, nem sztrájkolni az Isten ellen, hanem még közelebb simulni Isten szerető szívéhez.

„Ó siralom! Szívfájdalom! A lelkem hogyan sírna?...

Ó, Jézusom, Én Krisztusom! Könnyek közt egyet kérek:

Add, téged szeresselek, Mind sírig csak téged!”

(Evangélikus Énekeskönyv, 210. ének Mainz, 1628.)

KRISZTUS FELTÁMADT, VALÓBAN FELTÁMADT!

Kovács Áron

Caravaggionak, a 16. és 17. század fordulóján élt híres olasz festőnek az egyik leg-híresebb alkotása Jézus és az emmausi tanítványok vacsorájáról készült. Érdeemes egy kicsit elidőzni ezen a képen. A festő úgy komponálta meg ezt a művét, hogy a kép minden egyes szereplőjének tekintete a központi alakra irányul. Őt szemlélik döbben-ten, amint a kezében lévő kenyérré tekint, amelyet éppen megáld és megtör. Ez a döb-benet nem valamely rettentő félelmet tükröz, épp ellenkezőleg, katartikus, felszabadító felismerésről és örömről tanúskodik. A művész azt a pillanatot ragadta meg, amikor az asztalánál ülő Jézust felismerik az emmausi tanítványok. Amikor ráébrednek arra, hogy ki is az, aki közöttük van. Amikor minden apró részlet a helyére kerül, és megértik, sőt megtapasztalják a feltámadott, és élő Krisztussal való találkozást. Ez az a pillanat, amely magában hordozza a mai ünnep üzenetét és mondanivalóját, az akkori és a mai tanítvány Krisztussal való örömteli találkozását. Ennek a találkozásnak a hatására döntő fordulat következik be, megszületik a felismerés, a húsvéti hit, a húsvéti öröm; a Jézus feltámadásáról való bizonyosság.

Jézus együtt megy a tanítványokkal, kíséri őket, kérdezzeti őket, beszélget velük. Mindezt azért teszi, hogy ott és akkor, a döntő pillanatban felismerjék Őt. Jelenlétével, kérdéseivel, magyarázataival érleli a tanítványokban a felismerést. Azt a felismerést, amely döntő fordulatot hoz az életükben, amely öröme fordítja a komor szomorúságu-akat, amely bizonyossággal váltja föl a kételyeket. Ők még nem is sejtik, ki és mi célból van velük, de mi – a külső szemlélők – láthatjuk a történet és az események ívét, amely az emmausi vacsoránál éri el tetőpontját. Ott és abban a pillanatban, amelyet ez a fest-mény is megragad és kiragad: a kenyér megáldásának és megtörésének pillanatában.

Jézus észre-vétlen csatlakozik tanítványaihoz. Hiszem, nem csak akkor tette ezt így, hanem hozzánk, mai tanítványai-hoz is így közele-dik, hogy döntő fordulatot hozzon számunkra, hogy felnyissa a sze-münk. Képesek legyünk Őt meg-látni, megismerni, megtapasztalni, és mibennünk is megszülessen a

húsvéti hit és a húsvéti öröm. A felismerés, a Jézus feltámadásáról való bizonyosság, s ez az üzenet, ez az élmény formálja át és töltse be a mi életünket is.

„Miről beszélgettek egymással útközben?” – ezzel a semlegesnek tűnő, de a lényeg felé vezető kérdéssel kezdi Jézus a tanítványok felkészítését arra, hogy képesek legye-

nek felismerni Őt, hogy valóban át tudják élni a vele való találkozást. A tanítványok elmondják mindazt, ami a szívüket nyomja. Szavaikból kitűnik, hogy mélyen megrendítették őket nagypéntek eseményei. Tudnak az asszonyok híradásáról, azt is hallották, hogy üres a sír. Ismerik tehát a tényeket, de ez még önmagában kevés, mert az információkhoz nem társul semmiféle személyes megtapasztalás. Logikusnak tűnne, hogy Jézus itt is, mint későbbi megjelenésénél, rögtön felfedje kilétét, de ezúttal nem ezt teszi. Mert ezzel csak a tanítványok téves elképzeléseit erősítené meg, és nem jutnának el a kataritikus, felszabadító felismerésre. Csak egy téves ábrándot erősítené meg bennük, mert ezek a tanítványok olyan messiást vártak, „aki megváltja/felszabadítja Izrael országát”, aki földi hatalommal rendelkezik, és földi viszonylatokban hoz szabadságot. Jézus pedig – akkor és most is – határozottan szétoszlatja a róla alkotott tévképzeteket. *„Ő, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie? És Mózesztől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt.”* (Lk 24,25–27)

Jézus, bár nagyon határozottan válaszol, nem kioktat, hanem tanít. Rávilágít azokra a részletekre, amelyeket a tanítványok eddig nem láttak meg. Először felnyitja a szemüket, hogy az Írásokban meg tudják látni a messiást. Ezek után nyílik meg a szemük arra, hogy a közvetlen találkozásban képesek legyenek meglátni a Krisztust. Meglátni a melléljük szegődött idegenben Jézust, és meglátni Jézusban a Megváltót, amikor Ő az asztalnál kezébe veszi a kenyeret, megáldja, megtöri és nekik adja.

„Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!” – marasztalják útitársukat a tanítványok. Szavaikból kitűnik, hogy az Emmaus felé vezető úton elhangzott mondatok nagy hatást gyakoroltak rájuk, és nem akarnak elválni tőle. Jézus pedig hagyja magát meggyőzni és betér hozzájuk, hogy ez a találkozás elérje célját, hogy megismeresse önmagát velük és felnyíljon a tanítványok szeme.

Az emmausi tanítványok előtt feltárul az, ami addig rejtve volt előlük. Elérkeznek ahhoz a ponthoz, ahonnét szemlélve megvilágosodik, érthetővé válik minden, ami velük történt, nemcsak a hazafelé tartó úton, hanem a tanítványságuk ideje alatt. A vendégként házukba érkező útitárs az asztalnál váratlanul házigazdaként megáldja és megtöri a kenyeret. Épp úgy, ahogy azt Jézus tette az ötezer ember megvendéglésénél és az utolsó vacsorán. Ekkor döbbennek rá, ki is van velük. Ekkor érik be mindaz a tanítás, amellyel megismertette őket. Ez az a találkozás, amelynek az élménye örömmé hangol. Mert ott abban a pillanatban megnyílik a szemük és megértik, hogy Jézus az, aki velük van. Ő a Megváltó, a Krisztus és mindaz, ami Vele történt, értük történt. Minden földi hatalomnál többet és értékesebbet hozott az ember számára azzal, hogy feltámadt, valóban feltámadt. Ez a húsvéti öröm, ezt élük át az emmausi tanítványok. De nemcsak ők, hanem mi is átélhetjük ezt a csodát. Mi is részeseivé válhatunk a Feltámadottal való találkozásnak.

Számtalanszor vagyunk olyan helyzetben, hogy amikor különféle nehézségekkel és kihívásokkal kell megküzdenünk, úgy érezzük, mintha az Isten magunkra hagyott volna bennünket. Aztán ha csitulni kezd körülöttünk és bennünk a vihar, rádöbbenünk, hogy Ő mindvégig velünk volt, csak mi nem láttuk meg Őt.

Vessünk még egy pillantást Caravaggio képére! Figyeljük meg, miként ragadja meg azt a pillanatot, amikor a tanítványok ráébrednek, hogy valójában ki az, akivel találkoztak. Ébredjen a mi szívünkben is ilyen örömmel teli megdöbbenés, amikor észreveszük a mindannyiunk életében jelenlévő és értünk munkálkodó Jézust. Krisztus feltámadt, valóban feltámadt! Ámen.

ISTEN ÉRDEKES ÖTLETEIRŐL

INTERJÚ ERDÉSZNÉ KÁRPÁTI JUDITTA

Koczor Kinga

Egy médiamunkás is lehet zárkózott személyiség – derül ki az Erdészné Kárpáti Judittal folytatott beszélgetésből, aki Isten szándékát látja abban, hogy az evangélikus rádiómisszó kötelékébe kerül.

A rákosmenti evangélikusok elsősorban a Kereső Szóban megjelenő, missziós tárgyú írásaid kapcsán ismernek, de az Evangélikus Életben, a Híd magazinban is rendszeresen feltűnik a neved, emellett a Rádiómisszióban is tevékenykedsz. Mindez hivatalosan is a munkád része?

Az Evangélikus Missziói Központ munkatársaként sokféle feladatot látok el: interjúkat, rádióműsort készítek, hangfelvételeket dolgozok fel, missziós kiadványokat és a központ honlapját szerkesztem. Isteni időzítésnek köszönhetem, hogy ide kerültem. Eredetileg kiadványszerkesztőként és tipográfusként végeztem és dolgoztam. A gyerekeimmel otthon töltött idő után volt egy időszak, amíg nem volt állásom. Ekkor kaptam a lelkészünktől egy CD-t, amit a Missziói Központ adott ki. Mindig is érdekelt, hogyan készülnek az egyházi rádióműsorok, és az is bennem volt, hogy milyen jó lenne, ha a hitemmel kapcsolatos munkát végezhetnék. Felkerestem Szeverényi Jánost, a Missziói Központ vezetőjét, aki szívesen fogadott. Kiderült, hogy az egyik munkatárs éppen szeretne elmenni. Így – még mielőtt elkezdtek volna új embert keresni – én már ott is voltam. A személyiségemtől távol állt, hogy rádión keresztül hallassam a hangom, egyebek mellett mégis ezt a feladatot kaptam meg. Az első interjúmat Marschalkó Gyuszi bácsival készítettem el – mindketten nagyon izgultunk. Pár hónap alatt elsajátítottam a technikai tudnivalókat elődöm, Hulej Enikő segítségével. A műsoraink készítését jelenleg jóformán egyedül végzem. Az adásban Istenről valló életinterjúk hangoznak el keresztény szolgálatot végzőktől, illetve civil szakmájukat, életüket hívó emberként megélőktől.

Hét év alatt rengeteg beszélgetést készítettél. Ki volt a kedvenc interjúalanyod?

Egy fiatal házaspárra szívesen emlékszem vissza, akik Pomázon laktak. A hölgy egy ún. válságterhességi központban dolgozik. A férjével beszélgettem, aki szívesen fogadott az otthonukban, idegenként. Nagyon meg volt fázva, ráadásul aznap hajnalban ért haza egy missziói úttjáról. Arról – az általa elindított – programról beszélt, ami a felnőtté váló, és így a világba egyedül kilépő állami gondozott fiatalok segítésére jött létre.

Több interjú alkalmával éreztem azt, hogy lelki, lelkigondozói beszélgetés történik, és a meghívott vendég másként távozik a stúdióból, mint ahogyan odaérkezett. De a hallgatókra is nagy hatással vannak ezek a műsorok. Egyszer például egy gondozónő mesélt arról az adásban, hogy az édesanyjával milyen mélységeket élt meg, míg végül helyreállt a kapcsolatuk, életük. A műsor után egy hallgató felhívott, és megosztotta velem a saját hasonló problémáját.

Kiből áll a Rádiómisszió hallgatósága?

Főként különböző felekezetű egyházi rádiókban jelennek meg az interjúink. Amikor Gáncs Péter elindította ezt a munkágot nagytarcsai lelkesí ideje alatt, akkor sok

helyi, világi rádió is átvette az adást. Mára a Civil Rádió az egyetlen világi partnerünk. A Lélekhangoló műsorban elhangzó interjúkat és egyéb felvételeinket sokan hallgatják meg a Missziói Központ honlapjáról is.

Nem túlságosan belterjes ez a misszió? Hogyan lehetne még jobban tágitani a hallgatók, olvasók körét?

A rádióműsorok szerkesztését befolyásolja az az alapelvünk, hogy egyházban nem forogódók számára is érthető és megragadó legyen, amit közvetítünk. A hiteles életbe szőtt istenhitet szeretnénk megmutatni – nem egyházi műsor jellegűen, hanem úgy, hogy az bárhol elhangozhasson. Manapság a Facebook is segítségünkre van a misszióban. Egy-egy jó bevezető szöveggel sokak érdeklődését felkelthetjük, és Isten felé terelhetjük.

A te szolgálatod abban van, hogy ezeket az Istenről szóló tanúvallomásokat továbbítsd az embereknek. De előfordult már olyan, hogy Te magad missziói céllal szólítottál meg embereket?

Szeretek emberekkel foglalkozni, de nem szívesen állok ki közösség elé beszélni. Érdekes, hogy Istennek ilyen ötlete támadt, hogy én – zárkózott emberként – a nyilvánosság útján szolgáljam az ő ügyét. Többször felkérnek áhítatírásra, amit szívesen megteszek. Örülök, hogy erre számíthatom az időm. Minden, amit csinálok, az örömömről szól.

Nagy benned a vágy, hogy Istennek szolgálj, róla beszélj. Hogyan kezdődött ez az életedben? Honnan táplálkozol?

Tősgyökeres rákosligeti családból származom a férjemmel együtt. Még gyerekként Kispestre kerültem, de még ekkor sem volt templomba járó a családom. A Fasori Evangélikus Gimnáziumba adtam be a jelentkezésem, amihez egy lelkészi ajánlásra is szükség volt – így kerültünk a kispesti evangélikus gyülekezetbe, hittanórákra, istentiszteletre. Eleinte csak kötelességből mentem el egy-egy ilyen alkalomra, végül mégis mindig nagy örömmel a szívemben jöttem el. Amikor elsős gimnazistaként a konfirmációra került sor, ezt egy rövid tábor előzte meg, ahol úgy éreztem, hogy az életemet meghatározó döntést kell hoznom Istennek kapcsolatban. Ez egy választóvonal volt számomra. Ott értettem meg – a szívemmel, és nem csak az értelmemmel –, hogy Jézus meghalt értünk, és személyesen értem is. Ő csak miattunk jött el a földre. Döbbenetes, hogy ezzel mennyire nem foglalkozunk! Annak ellenére, hogy a kezemből vannak ezek a missziós lehetőségek, úgy érzem, hogy túl kevés embernek sikerül átadnom, hogy milyen hatalmas dolog ez.

De az első megtérés után is újra és újra át kell élnünk, hogy Jézus keresztyére szorulunk, egyedül Ő képes megújítani, megtartani minket. Nekem a legutóbbi ilyen élményem az Ézsaiás 43,1 üzenetének újbóli felfedezése volt: *„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”* Ez az Ige újra nagyon közel vitt Jézushoz, és egészen új megvilágításba helyezte mindazt, amivel hosszabb ideje küszködtem.

Hogyan adod tovább a gyermekeidnek ezt a mély istenhitet?

A családomban kezdettől fogva azt tapasztaljuk, hogy ha a gyerekek látják, hogy ebben élünk, hogy Istenhez fordulunk, akkor ők maguk is követik ezt az utat. Folyamatosan beszélgetünk velük Istenről – olyan szinten, ami érthető számukra. Jézusról és az ő küldetéséről lehet egészen kicsiknek is beszélni. Fontos viszont megérteni a szülőknek, hogy előbb maguknak szükséges megismerni Istent és Krisztust egészen személyesen. Csak így megy ennek a továbbsugárzása a gyerekek felé. Nagyon igaz az a mondat, hogy „A gyerekedet soha nem tudod magasabbra emelni, mint ahol te vagy.”

ÖREGTEMLOM '217

Mirák Katalin

Ülök a buszon, megyek „be a városba”. A Cinkotai út sarkánál vesztegelünk, piros a lámpa, bambulok, a zeneiskola okkersárga falán vakító fehér márványtáblát nézegetem. Elolvasni ugyan nem látom, mégis tudom, mi van rajta: gyülekezetünk régi temploma, az Öregtemplom rajza és történetének főbb adatai. Köztük a mostani „szülinapi” dátum: 1800 húsvét hétfője, a templom felszentelésének időpontja. Az első keresztyúi evangélikus templomé, amely ezen a sarkon állt közel másfél évszázadig, mígnem 1945 tavaszán az állami hatóságok elbontották.

A 20. századi krónikás, dr. Kósa Pál lelkész gyülekezettörténeti írása szerint „Isten ki-rendelt a rákoskeresztyúi híveknek egy áldott lelkű földesúrnőt, báró Bojanovszky Sándor özvegyét, Podmaniczky Erzsébetet. Szíve megesett jobbágyain, akiknek Cinkotára kellett átgyalogolniuk templomba. Az a bokáig érő homokban még a XX. században sem könnyű dolog. Kényelmesnek sem volt mondható a 4 km-es út hóban, esőben, hidegben.” A báróné saját költségén templomot építtetett nekik. A hívek „társadalmi munkában” hordták az építőanyagot a templomhoz, amely 1800 tavaszára készült el, s „Húsvét hétfőjén fel is szenteltetett.” A templomnak eredetileg nem volt tornya, de 1802-re az is megépült, sőt, később 3 lábbal meg is emelték. A tetőre zsindele került, amelyet 1864-ben a gyülekezet felügyelője, báró Podmaniczky János jóvoltából cserépre cseréltek le. A 16 × 8,4 m-es istenháza alapja egy méter magasságig kőből készült, a többi vályogból. 10 faragott kőoszlop vette körül, ezekbe vasláncot ágyaztak be, köré akácfákat ültettek. A bejárati ajtó a déli oldalon, a Pesti út felől nyílt. Hát belülről? Fehérre meszelt karzat, annak jobb oldalán ülőhely az ifjúság számára. 1880-ban itt helyezték el a 6 regiszteres orgonát is. Lenn 16 pad a férfiak, 10 a nők, 6 külön a papi és a tanítói család asszonyai számára. „A templom mennyezete stukatúros, padlózata márványlapos, a padok alja téglás. A keleti oldalán állt az oltár, fakerettel kerítve. A szentélyben bársonnyal bevont imazsámolyon térdelve énekelte a lelkész az imádságokat. Az oltárkép – ismeretlen festő munkája – 197 cm magas és 140 cm széles.” (A festmény ma gyülekezeti termünk oltárképe.) Eleinte a templomban se oltár, se szószék nem volt, ezeket csak 1811-ben készítette el Machula Gábor, a gyülekezet első lelkésze. Az oltárasztalon kis fekete feszület corpus-szal, négy fa gyertyatartó, viaszgyertyák, virágdíszek, télen művirágok és oltárterítők a hívek adományából. A templom északkeleti sarkában állt a fából készült, ezüstszínűre festett szószék, két felén faragott-véssett szöveggel. A gyülekezet „oldalán” a *Hít, Remény, Szeretet* felirat, az oltár felőlin pedig ez: *Verbum Domini manet in aeternam*, azaz az *Úr beszéde megmarad örökké*. (1Péter 1,25). A templom közepén 1867-ig egy rokokó üvegcsillár függött, akkor báró Podmaniczky János új csillárt aján-dékozott a templomnak. A villanyvilágítás bevezetése után villanygyertyák adták a belső fényt. A szószék mellé báró Podmaniczky János sekrestyét építtetett. Padlója márványlapos, falában szekrényke a könyvek és gyertyák számára, mindez ráccsal körülvéve, hogy „a hívek tekintete elől el legyen takarva a pap! A lelkész a nagy ének-közökben itt tartózkodott”.

A keresztyúi evangélikusoknak 1783-as alapítású iskolájuk mellett 1800-ra így saját templomuk is lett. 1807 virágvasárnapján pedig Machula Gábor beiktatásával megszületett az önálló rákoskeresztyúi evangélikus anyagyülekezet. A történet folytatódik...

FACEBOOK.COM/ RAKOSKERESZTURIEVANGELIKUSEGYHAZKOZSEG

Zászkaliczky Anna Eszter

Melyik internetes oldalt nézi meg 829 millió ember napi rendszerességgel? Melyik honlapon töltenek el naponta átlagosan 40 percet a felhasználók? És vajon melyik honlap meglátogatása után érzi 3 emberből legalább 1, hogy elégedetlen az életével? A válasz: a világ legnagyobb közösségi oldala, a Facebook.

Félreértés ne essék, nem reklámkampányt folytatunk, se pro, se kontra. A fenti kérdések csupán arra világítanak rá, hogy a 21. század elejétől egy sor új lehetőség került az emberiség kezébe. És a lehetőségekkel, akár egy gyülekezetnek is érdemes élnie. Hogy ez jól vagy rosszul történik, sok mindenen múlik... de kiindulásként kell egy lelkes csapat.

Kell-e egy gyülekezetnek saját Facebook-oldal? Nem elég, ha a vasárnapi hirdetés elhangzik? Esetleg még küldünk hírlevelet is az eseményről? Van saját honlapunk – szükségünk van még egy felületre? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseken kellett átrágnunk magunkat, míg az ifjúság néhány tagjával úgy döntöttünk, hogy igenis belevágunk – s megszületett az a bizonyos lelkes csapat (név szerint: Kovács Áron, Szetlik Péter, Takács Dóra és Zászkaliczky Anna Eszter). Mert új csatornákra mindig szükség van. Mert ha azt szeretnénk, hogy a gyülekezet hírei és üzenetei eljussanak egy új közönséghez, akkor nekünk is új utakat kell találnunk.

Miben más a Facebook, mint egy honlap? Sőt, miben más egy gyülekezet honlapja, mint bármelyik más cégé vagy szervezeté? Tudunk-e egy ilyen felületen értéket közvetíteni és megszólítani? A választ még mi magunk is keressük, de bízunk benne, hogy célt érünk.

És mik a céljaink? Szeretnénk megszólítani olyanokat is, akik nem hallják a vasárnapi hirdetések – ezért azok minden héten a Facebookon is olvashatóak. Szeretnénk megosztani olyan pillanatokat, amelyeknek nem lehet részese mindenki – ezért fényképezünk. Szeretnénk bepillantást engedni a színpalak mögé – ezért megosztjuk, ahogy kirándulunk, ahogy múzeumba megyünk... Szeretnénk, ha programjainkon minél többen részt vennének – ezért hirdetjük a programokat, mert lehet, hogy a hírlevél a levélszemétkben landol. Szeretnénk látszani és jelen lenni, szeretnénk üzenetet hordozni – ezért az evangéliumot nemcsak a templomban, hanem a Facebookon is hirdetjük. Szeretnénk büszkének lenni és értéket közvetíteni – ezért azt is megosztjuk, amit más szervez, ahol más lép fel, ahol lehetőség van másokkal is találkozni.

Még gyerekcipőben járunk, de számos ötletünk van, ezek némelyikéből már terv is született és egy-kettő már meg is valósult. Bízunk benne, hogy ez a lista egyre csak növekedni fog!

STABIL GAZDÁLKODÁS, POZITÍV EGYENLEG

Zászkaliczky Pál

Gyülekezetünk gazdálkodása 2016-ban is pozitív egyenleggel zárult. Mint arról tavaly több fórumon hírt is adtunk, a 2015-ös brókerbotrányoknak a tartalékunk is áldozatul esett. Bár a kárpótlás során a tőkét hiánytalanul visszakaptuk, az elmaradt hozam összege így is jelentős volt. Ezen megrázkódtatás azt is eredményezte, hogy nincs már olyan összeg, amihez átmeneti pénzsűke miatt nyúlni tudnánk, tehát nincs más lehetőségünk, mint folyamatosan biztosítani a likviditást.

Éppen ezért szükséges hangsúlyozni, hogy bár nagyon nagy segítség az év végi sok adomány és egyházfenntartási befizetés, a folyamatos kiadásokat folyamatos évközi bevételekből tudjuk csak fedezni. Márpedig a gáz-, víz- és villanyszámlák folyamatosan érkeznek, a lelkészeket havonta fizetnünk kell, az adókat és járulékokat az adóhatóság és az egyházi nyugdíjalap ugyanígy rendszeresen elvárja. Kérjük tehát a testvéreket, hogy aki csak teheti, az egyházfenntartási hozzájárulását havonta fizesse be. Ma már lehetőségünk van a bankszámlánkra rendszeres átutalási megbízást adni, így ez nem is igényel különösebb odafigyelést.

2016-ra nullszaldós költségvetést terveztünk. Ehhez képest a bevételeink bő 3, a kiadásaink szűk 2 millióval haladták meg a tervezettet, tehát az éves egyenlegünk közel 1,3 millió többletet mutat. Az örömet árnyalja kissé, hogy ezt az eredményt csak külső segítséggel tudtuk elérni, belföldi pályázatokon nyert támogatások és finn testvéreink anyagiakban is megmutatkozó szeretete nélkül bizony súlyos hiánnyal küzdenénk. Egyházfenntartásunk tehát csak „egyházfeltartás”. Kérek mindenkit, mérje össze a gyülekezetre szánt adományának mértékét egyéb kiadásaival. Például évi 6000 Ft havonta 500 Ft befizetésnek felel meg. Ehhez képest mennyit költünk értéktelen olvasmányokra, haszontalan tárgyakra, élvezeti cikkekre. Mennyire fontos nekünk az egyház, ahol egyedül juthatunk hozzá az örök üzenethez?

Ezzel együtt köszönettel tartozunk minden forintért, amelyben megmutatkozik a testvérek egyházszeretete. Különösen akkor, amikor tudjuk és látjuk, hogy sokan az utolsó 2 fillért is a gyülekezetre szánják (lásd Márk evangéliuma 12,41–44).

Tavaly a legnagyobb beruházásunk a rákoshegyi templom vizesblokkjának kialakítása, és a hozzá kapcsolódó közműfejlesztési hozzájárulás befizetése, valamint a parókia földszintjének és lépcsőházának kifestése volt. Ez utóbbinál csak anyagköltségünk volt, mert a munkát gyülekezetünk férfitestvérei végezték (a nőtestvérek főzte finom ebéddel megerősödvé).

A tavalyi zárszámadást és az idei költségvetést a presbitérium március 6-án elfogadta. Hogyan zártuk tehát a tavalyi évet, és mit tervezünk idénre?

Megnevezés	2016. évi tény	2017. évi terv
Gyülekezeti tagoktól, magánszemélyektől	12 235 240	11 800 000
Egyéb bevételek	5 695 638	5 717 960
Bevétel összesen	17 930 878	17 517 960

Megnevezés	2016. évi tény	2017. évi terv
Személyi jellegű kiadások, adók, járulékok	8 475 393	8 630 070
Működési költségek	3 927 116	3 835 000
Hitéleti tevékenységhez kapcsolódó kiadások	2 613 239	2 073 000
Ingatlanokkal kapcsolatos beruházás, javítás, karbantartás	701 333	1 400 000
Egyéb kiadások	934 138	1 780 000
Kiadás összesen	16 651 219	17 718 070
Pénzeszköz változása	1 279 659	-200 110

Idén az áldozati vasárnapot a rákosligeti templom elektromos rendszerének teljes cseréjére fordítjuk, mert az már életveszélyes. Továbbá hőtárolós villanykályhák beállítását is tervezzük oda, mert a jelenlegi olajkazan többször hibás, mint használható.

Ugyanakkor a reformáció indulásának 500. évfordulóját méltóképpen szeretnénk ünnepelni gyülekezetünkben. Tervezünk könyv- és filmkiadást, gyülekezetértörténeti kiállítást, koncertet, filmvetítést, a témához illeszkedő szeretetvendégséget és még sok mindent, ami jelentős kiadást jelent majd, de számítunk ehhez kapcsolódó pályázati bevételekre is.

Isten áldása nyugodjon terveinken és mindenkin, aki azokat anyagiakkal is támogatja, hiszen „*a jókedvű adakozót szereti az Isten*”. (2Kor 9,7)

A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközségben az egyházfenntartási hozzájárulás összege

- önálló keresettel nem rendelkező felnőtteknek havi 500,- Ft,
- önálló keresettel rendelkezőknek havi 1.000,- Ft,
- presbitereknek havi 1.500,- Ft.

SZOLGÁLTATAINK

2016. október. 28 – 2017. március 15.

KERESZTELÉS

Zhang Márk, Médi Linett Izabella, Balogh Viktória Ildikó

TEMETÉS

Kaszala Gyula (96), Murai István (95), Molnár János (90), Kis Pál (76), Pázsitka Jánosné sz. Kapiás Katalin (77), Székely Gyuláné sz. Ruppl Ilona (73), Áldási Jánosné sz. Tomasovszky Zsuzsanna (86), Módis Lászlóné sz. Hágen Katalin (81), Szebelédi Józsefné sz. Turcsányi Mária (91), Lednyiczky Tiborné sz. Somogyi Edit (79), Barlai Ildikó Irén (64), Blahó János (81), Szabó József (88), Nagy Mihály (56), Mirák Pál (86)

HÍVOGATÓ PROGRAMJAINK

Április 9. virágvasárnap 10.30 – Családi istentisztelet Rákoskeresztúron a templomban

Április 10 – Április 14. nagyhét (estéknként passióolvasás)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek
R.keresztúr	Rákosliget	Rákoscscaba	Rákoshegy	R.keresztúr 10.30 ó
18 ó	18 ó	18 ó	18 ó	R.keresztúr 18 ó
			úrvacsorai	Rákoshegy 9 ó
			istentisztelet	Rákoscscaba 9 ó
				Rákosliget 11 ó

Április 16. húsvét vasárnap reggel 5 ó: hajnali ünnepi istentisztelet Rákoskeresztúron

Április 16., április 17. Húsvét ünnepén és másodnapján úrvacsorai istentisztelet a szokott rend szerint: 9 óra Rákoshegy; 9 óra Rákoscscaba; 10.30. Rákoskeresztúr; 11 óra Rákosliget

Április 23. 10.30 – a rákoskeresztúri istentiszteleten közreműködik a Rotunda Énekegyüttes

Tábor

A nyári hittanos tábort **2017. június 18 – június 24.** között tartjuk **Gyenediáson**. Jelentkezni Nagyné Szeker Éva lelkésznél (06–20/824–8021) vagy az eva.szeker@lutheran.hu címen lehet.

A gyülekezeti ifjúsági tábor **2017. július 17– 22.** között lesz **Nagybörzsönyben**. Jelentkezni Kovács Áron lelkésznél (06–20/824–4912) vagy az aron.kovacs@lutheran.hu címen lehet.

Pünkösöd a Reformáció Parkban 2017. június 5-én 10–17 óráig

Pesti evangélikusok és Erzsébetváros protestáns gyülekezetei együtt készülünk közös ünnepre, egész napos színes programmal. A reformáció üzenetét közvetítő Parkban, a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium és templom épületömbjében lehetőség lesz találkozni, ünnepelni, lelkiekben erősödni, akár rossz idő esetén is.

- *a 11 órakor kezdődő istentiszteleten Gáncs Péter elnök-püspök hirdeti Isten ígését.*
- *a gyermekeknek egész napos programot biztosítunk: állatsimogató, ugrálóvár és felfújható mobiltemplom várja a legkisebbeket.*
- *evangélikus és református fenntartású iskolák diákjai készülnek bemutatókkal, a hittanos korosztály számára sok meglepetéssel.*

A nap programjában változatos koncertekkel, fórumbeszélgetéssel és könyvvásárral minden korosztály számára lesz felfedezni való.

Találkozunk 2017. június 5-én a Városligeti fasorban a Reformáció Parknál!

További információ: facebook.com/bpfasor/events

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Felhívás

- Van-e otthon, esetleg a mamánál, vagy a padláson
- keresztelési, konfirmációi emléklap
- régi Biblia, énekeskönyv
- fénykép gyülekezeti alkalomról, templomi esküvőről, konfirmációról
- irat, tárgy vagy más emlék a málenkij robotról?

- Hát dehogynem!

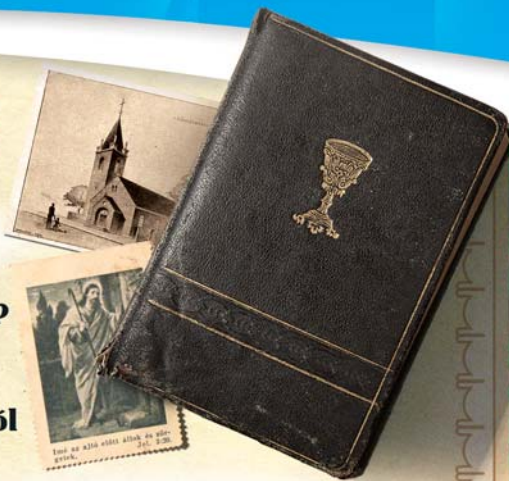
Most itt a lehetőség, hogy bemutassuk közös történetünk emlékeit magunknak és a világnak.

A reformáció indulásának 500. évfordulója alkalmából 2017. szeptember közepétől október elejéig gyülekezettörténeti kiállítást rendezünk a Vigyázó Sándor Művelődési Házban. Gyülekezetünknek ugyan számos tárgyi emléke van, de szeretnénk megjeleníteni a személyes történeteket is. Ezért kérjük a testvéreket, hogy aki a fenti kérdések valamelyikére igennel tud válaszolni, jelezze a lelkészeknél. Örömmel vennénk az írott és tárgyi emlékek felajánlását a kiállítás rövid idejére.

A gyűjtés határideje: 2017. május 31.

Köszönettel: a kiállítást szervező munkacsoport

- Van, de az már nagyon régi, senkit sem érdekel!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákospalotai Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel.: (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felélős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkesztő: Mirák Katalin

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Illusztrációk, borítóterv: Szetlik Péter

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

facebook.com/rakoskereszturievangelikus egyhazkozseg